

Nr 873

Av herr Gustafsson i Kårby, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 113, angående anslag för budgetåret 1963/64 till Nordiska museet m. m.

(Lika lydande med motion nr 717 i Första kammaren)

Stockholm den 17 april 1963

Einar Gustafsson

i Kårby

Nr 874

Av herr Wennerfors m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 119, angående fackrepresentationen i skolstyrelserna.

(Lika lydande med motion nr 719 i Första kammaren)

I proposition nr 119 föreslår ecklesiastikministern en avsevärd begränsning av fackrepresentation i skolstyrelserna. Förslaget innebär att närvaro och yttranderätt vid skolstyrelsen eller dess avdelningars sammanträden skall tillkomma endast en representant för skollärdarna och en representant för lärarna.

Den tämligen stora omfattning som fackrepresentationen erhöll 1958 i samband med den genomgripande omdaning av skolväsendets yttre organisation, förestavades — som särskilda utskottet framhöll i sitt uttalande 1962: 2 — av önskemålet att med fullföljande av äldre tradition bibehålla kontakt mellan förvaltningen och den inom de olika skolorna under skolstyrelsen förefintliga pedagogiska erfarenheter, som inte återfanns samlad hos en enhetlig lärarkår.

Enligt vår mening har den breda och kontinuerliga kontakten mellan förvaltning och lärare varit av stort värde för hela vårt skolväsende. Det finns heller inget skäl att förmoda att betydelsen av detta utbyte av erfarenheter kommer att minska. Tvärtom torde värdet av att en så bred sakkunskap finnes till skolförvaltningens hjälp öka under de kommande årens brytnings-

och omdaningstid på skolområdet. Gymnasiereformen liksom införandet av den nya skolform som fackskolorna utgör kommer att i ökad utsträckning ställa krav på god samverkan mellan de olika kategorier som har ansvaret för skolväsendet på det lokala planet. Samtidigt som vi vill understryka vikten av att en så bred lärarerfarenhet som möjligt ställes till skolstyrelsens förfogande bör i detta sammanhang vitsordas det intresse för uppgiften som förefinnes hos lärare av olika kategorier.

Mot denna bakgrund anser vi att den starka begränsning av fackrepresentationen som ecklesiastikministerns förslag innebär är olycklig.

Som skäl mot den nuvarande stora fackrepresentationen har anförts att närvaron av ett stort antal fackrepresentanter vore ägnad att verka hindrande för en fri och otvungen handläggning av ärendena. Den synpunkten har även uttryckts att lärarrepresentanterna alltmer skulle ha kommit att betraktas som partsrepresentanter. Vi delar inte dessa uppfattningar.

Valet av lärarrepresentanterna sker för övrigt icke genom fackorganisationerna utan av den samlade lärarkåren på orten, vilket markerar att fackrepresentationen icke skall ses som en partsrepresentation utan som sakkunniga vilka ställes till skolstyrelsernas förfogande.

Om vi således finner övervägande skäl tala för en så bred och allsidigt sammansatt fackrepresentation som möjligt bör emellertid den rent praktiska synpunkten att det stora antalet representanter medfört en tungroddhet i handläggningen tillmätas viss vikt. Vi är därför beredda att acceptera en nedskärning av representationen i enlighet med departementschefens förslag om närvarorätt för endast två ordinarie representanter, dock med det tillägget att även 2 suppleanter måtte medgivas rätt att närvara.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte godkänna Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 119 angående fackrepresentationen i skolstyrelserna med den ändringen att jämväl 2 suppleanter måtte medgivas närvarorätt.

Stockholm den 17 april 1963

Einar Hægglom

Eric Nilsson

Alf Wennerfors

Ove Nordstrandh

i Svalöv